

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det, der bringer mig herop, er hr. Jørn Jespersens udtalelse om, at alle her støtter forslaget bortset fra hr. Nødgaard, altså med andre ord Dansk Folkeparti. Det er det, jeg kalder en sandhed med modifikationer, for hvis jeg hørte rigtigt, sagde den konservative ordfører direkte, at Det Konservative Folkeparti ikke kunne støtte forslaget, og Venstre var også lidt valen over for det i den foreliggende form, osv.

Jeg vil godt indgå et større væddemål på, at hvis vi forestiller os den tænkte situation, at forslaget kom til afstemning nu, og der var 90 personer til stede i salen, ville forslaget falde med et brag. Det er jeg 100 pct. sikker på, for et flertal i Folketinget finder ikke, at Folketinget skal lave et beslutningsforslag om det her, men derimod gøre det, som ministeren også korrekt sagde, nemlig indlede en forhandling og udarbejde en rapport og alt det, og så kører det hele derudad.

Men det, der egentlig bringer mig på talerstolen, er udtalelsen, der har chokeret mig lidt, med hensyn til protein og kalorier og de tal, hr. Jørn Jespersen gav Folketinget oplysning om. Jeg vil godt rette en henstilling til ministeren, der har hele sit embedsapparat til sin rådighed, for jeg kunne vældig godt tænke mig at få at vide, om de tal er holdbare. Jeg står ikke her og siger, at det, hr. Jørn Jespersen siger, ikke passer; men hvis det passer, er det jo ret katastrofalt. Jeg tror ikke personlig på, det passer, og jeg vil i hvert fald meget gerne have, at vi får taget et tjek på, om det er så alvorligt, som det ser ud til.

Så vil jeg også sige, at jeg hellere havde set, at hr. Jørn Jespersen havde taget en sag op om rygning på vore hospitaler. Det er efter min opfattelse et kæmpeproblem. Selvfølgelig skal folk have lov til at ryge, men det er snart sådan på stort set alle afdelinger, at der ikke er til at være nogen steder på grund af røg. Det skulle SF også tage at beskæftige sig med i fritiden.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Sagligheden fejrer nye triumfer hver dag, og jeg skal bare sige, at det glæder mig, at problemets omfang nu er ved at gå op for hr. Nødgaard.

Resultatet af den omtalte undersøgelse, jeg refererede til, skal jeg straks tage en kopi af, så hr. Nødgaard kan få den, og jeg er meget enig i, at det bør føre til, som ministeren var inde på, at vi skal have kortlagt, hvordan det egentlig står til: Hvad har vi af gode erfaringer, hvor lykkes

det, hvor laver man en professionel indsats, og hvor er der nogle problemer, der skal rettes op på?

Så skal jeg bare bekræfte, at jeg også har forstået ministerens svar på vores beslutningsforslag på den måde, at der i virkeligheden lægges op til at gøre det, der er intentionerne i beslutningsforslaget, nemlig at indlede et samarbejde ud fra de retningslinjer, som er beskrevet, og virkelig sætte debatten i gang. Jeg tror, det er det allervæsentligste. Det er ikke de helt konkrete initiativer, vi snakker om, men det er at få en offentlig debat i befolkningen og blandt alle personalegrupper og alle patientgrupper om, at det her er vigtigt. Det er en sådan debat, der i virkeligheden fører til de største resultater, og derfor var jeg glad for den positive opbakning bag intentionerne i forslaget, og jeg vil godt tage et væddemål – ikke på, at beslutningsforslaget bliver vedtaget, men på, at intentionerne bliver ført ud i livet, for det tror jeg de gør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Steen Gade (SF) og Gert Petersen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke skridt vil den danske regering tage for at fremme en demokratisering af FN og dets institutioner og for at sikre, at FN er i besiddelse af den nødvendige handlekraft i forhold til at